

JOGALKOTÁS.

A látszatadó és a minimális jövedelemadó. A Budapesti Közlöny 1932. augusztus hó 27-én kelt számában közzétett 60.500/1932. VII. a. számú pénzügyminiszteri körrendelet az 1931. évi 5300/M. E. számú rendeletnek az ú. n. látszatadóra és a minimális jövedelemadóra vonatkozó rendelkezései végrehajtási utasítását tartalmazza. Ennek az utasításnak a látszatadó végrehajtására vonatkozó szakaszait a Budapesti Közlöny 1932. szeptember 17-iki számában megjelent 129.267/1932. P. M. számú rendelet hatályon kívül helyezte.

Érvényben maradt azonban az alaprendeletnek a minimális jövedelemadóra vonatkozó 2. §-a. Az erre vonatkozó pénzügyminiszteri utasítás a törvényes rendelkezést nem annak szellemében hajtja végre. Az 1931. évi 5300/M. E. számú rendelet 4. §-a ugyanis akként intézkedik, hogy a jövedelemadó azoknál az adózóknál, akiknél a vagyonadó alapjául vett adóköteles vagyontárgyak együttes, az egyes töketartozásokkal nem csökkentett értéke az 500.000 pengőt túlhaladja, nem lehet kisebb, mint a vagyonadó alapjául vett érték $2\frac{0}{100}$ -e. A tantiémadó alá eső javadalmazásokból, továbbá a szolgálati viszonyból, valamint az egyéb forrásokból származó jövedelmek után járó jövedelemadó a vagyonadó alapjául vett értéke $2\frac{0}{100}$ -ében megállapított minimális adóösszegbe be nem számítható.

Ezzel szemben a végrehajtási utasítás szerint meg kell állapítani, hogy a tiszta vagyon után számított $2\frac{0}{100}$ -es minimális adónak a J. V. H. Ö. 22. §-a szerint mekkora összegű jövedelemadóalap felel meg és ezt a jövedelemadóalapot kell hozzászámítani a tantiémekből stb. származó jövedelemhez és az ezután mutató összeg, mint adóalap után számítandó ki az előírandó jövedelemadó.

A pénzügyminiszter utasításában foglalt ez a magyarázat a törvényes rendelkezéssel ellenkezik. A törvényes rendelkezés ugyanis kifejezetten azt mondja, hogy a minimális adóösszegbe nem számítható be a tantiémből stb. származó jövedelmek után járó jövedelemadó, tehát ha az adók ezen beszámításának nincs helye, úgy természetes, hogy az adók alapjául szolgáló tényleges vagy minimálisan előírt jövedelembe sem számíthatók be.

A törvényes rendelkezés kifejezett intézkedéséből nyilvánvalóan az következik, hogy külön meg kell állapítani:

1. a tiszta vagyon után előírandó $2\frac{0}{100}$ -es minimális adót,
2. a tantiém-, stb.-ből származó jövedelem után járó adót és a kettőnek összege adja az adózó terhére előírandó adóösszegét.

Ennek az elvnek a gyakorlati keresztülvitele a következőképpen eszközölendő:

Meg kell állapítani külön

1. a vagyontól és az általános kereseti adó alá eső foglalkozásból származó jövedelmeket és

2. külön meg kell állapítani a tantiémből, a szolgálati viszonyból, valamint az egyéb forrásokból származó jövedelmek összegét.

Külön meg kell állapítani:

1. a vagyontól és az általános kereseti adó alá eső foglalkozásból származó jövedelmeket terhelő teher tételeket (kamatozat, adókat stb.) és

2. külön meg kell állapítani a tantiémből stb. származó jövedelmeket terhelő teher tételeket.

Ha már most az 1. alatti forrásokból származó jövedelemnek az 1. alatti teher tételek levonása után fennmaradó összege eléri a tiszta vagyontérték $2\frac{0}{100}$ -ét, úgy az adó kivétel a rendes szabályok szerint történik. Ha pedig nem éri el, a tiszta vagyontérték után kiszámítandó a $2\frac{0}{100}$ és ehhez hozzáadandó a 2. alatti jövedelemből a 2. alatti teher tételek levonása után fennmaradó jövedelem után járó adótétel.

A kamatilletékrendelet módosítása. Az 1932. évi 1820/M. E. számú rendelet 1. §-a szerint az idegen pénz kezelésével és gyümölcsöztetésével keresetszerűen foglalkozó vállalatoktól eltekintve, minden más hitelező 10% kamatilletéket köteles fizetni az olyan kamatok után, amelyeket az adós kölcsönkapott tőke után kikötés alapján a rendeletnek 1932. május 15-én történt életbelépésénél későbbi időpontban fizet.

A Budapesti Közlöny 1932. szeptember 20-án megjelent számában közzétett 131.800/P. M. számú rendelet akként intézkedik, hogy ezen kamatilleték alól mentesek a társulati adó fizetésére kötelezett vállalatok is, ha a kamat a vállalat nyereség-vesztésszámlájában, illetve mérlegében bevételként el van számolva.

Ezen rendelet életbelépésének időpontja külön feltüntetve nincs, valószínűleg azért, mert a pénzügyminisztérium ezt az illetékmentességet alkalmazni kívánja az alaprendelet életbelépésének idejére visszahatólag.

A társadalombiztosítási járulékok és pótlékok kedvezményes befizetése. A 4800/1932. M. E. számú rendelet (közzétetett a Budapesti Közlöny 1932. szeptember 17-iki 210. számában) a következő befizetési kedvezményeket nyújtja:

Aki az OTI által 1931. évi december hó 27. napjától 1932. évi augusztus hó 28. napjáig, a MABI által pedig 1932. évi január hó 1. napjától 1932. évi augusztus hó 31. napjáig terjedő időre kirótt társadalombiztosítási járulékokat és ezek késedelmi pótlékát legkésőbb 1932. évi október hó 31-ig befizeti, kérheti:

a) az 1931. december 27. napjáig, illetve a MABI-nál az